

ABSTRAKT

Výzkum sběru plodin z volné přírody představuje v zahraničí poměrně nový fenomén. V Česku se naopak jedná o běžnou záležitost s dlouholetou tradicí, ze strany vědecké komunity jí ale prozatím nebyla věnována větší pozornost. Z tohoto důvodu se touto činností zabývá následující diplomová práce. Skládá se ze dvou hlavních celků. První část si klade za cíl vytvořit teoretický rámec, nezbytný pro úvod do studia sběru plodin. Dochází zde k seznámení se s trendem samozásobitelství obecně jak u nás, tak v zahraničí. Podstatná část teoretického rámce se zabývá množstvím a typologií sbíraných plodin, důvody sběru, charakteristikami sběračů aj. Nastiňuje také problém interpretace západních akademiků o sběru plodin v postkomunistických podmínkách jako o strategii přežití. V druhé části se práce snaží pomocí smíšeného výzkumu zjistit, jaká je tradice sběru plodin v českých podmínkách v posledních desetiletích, kdo se sběru věnuje a jaké jsou důvody a motivace ke sběru. Pomocí analýzy statistických dat a metody rozhovorů je potvrzeno, že sběru se věnují lidé nejrůznějších demografických a socioekonomických charakteristik a motivací rozhodně není špatná ekonomická situace či potravinová nejistota. Práce tedy do jisté míry oponuje západnímu diskurzu o sběru plodin v postkomunistických podmínkách.

Klíčová slova: sběr plodů; město; samozásobitelství; Česko